

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2545-2548 โดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1.บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ได้แก่ บริษัทที่อยู่ในหมวดเงินทุนและหลักทรัพย์ (Finance and Securities) หมวดธนาคาร (Banking) และหมวดประกันชีวิตและประกันภัย (Insurance) บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ได้แก่ หมวดวัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง และหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากกลุ่มบริษัทที่ได้กล่าวข้างต้นเป็นกลุ่มบริษัทที่มีข้อบังคับในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน มีโครงสร้างทางการเงินและกระแสเงินสด หรือมีกิจกรรมทางการเงินและการดำเนินงานเป็นธุรกิจเฉพาะที่แตกต่างไปจากกลุ่มบริษัทอื่นๆทั่วไปที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

2.บริษัทที่มีการจัดทำภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Tax) เนื่องจากต้องการให้บริษัทจัดทำภาษีเงินได้อยู่ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน

3.บริษัทที่อยู่ในหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ (Company Under Rehabilitation)

4.บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment : MAI)

5.บริษัทที่มีการหยุดการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นการชั่วคราว (SP:Suspend) ในช่วงปี 2544-2548

6.บริษัทที่ไม่มีผลการดำเนินงานตลอดเวลาที่ทำการศึกษาตั้งแต่ปี 2544-2548

กลุ่มบริษัทที่ได้ทำการคัดเลือกแล้ว มีจำนวนทั้งสิ้น รวม 131 บริษัท จาก 21 หมวดใน 6 กลุ่มอุตสาหกรรม แสดงได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 สรุปจำนวนบริษัท แบ่งตามหมวดของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	1.1 ธุรกิจการเกษตร	15
	1.2 อาหารและเครื่องดื่ม	14
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	2.1 แฟชั่น	16
	2.2 ของใช้ในครัวเรือน	5
	2.3 ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์	-
3. วัสดุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	3.1 เครื่องมือและเครื่องจักร	1
	3.2 กระดาษและวัสดุการพิมพ์	1
	3.3 บรรจุภัณฑ์	8
	3.4 ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	7
	3.5 ยานยนต์	5
4. ทรัพยากร	4.1 เหมืองแร่	1
	4.2 พลังงานและสาธารณูปโภค	4
5. บริการ	5.1 การท่องเที่ยวและสันทนาการ	8
	5.2 การแพทย์	3
	5.3 สื่อและสิ่งพิมพ์	7
	5.4 ขนส่งและโลจิสติกส์	9
	5.5 บริการเฉพาะกิจ	1
	5.6 พาณิชยกรรม	4
6. เทคโนโลยี	6.1 เครื่องใช้ไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์	7
	6.2 ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	6
	6.3 สื่อสาร	9
	รวม	131

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งแบ่งเป็น

3.2.1 ข้อมูลทั่วไปที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปที่ใช้ในการวิจัย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแบบที่นำมาศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากหลายแหล่ง ได้แก่ หนังสือ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย ทั้งในและต่างประเทศ จากห้องสมุดและเว็บไซต์ต่างๆ

3.2.2 ข้อมูลทางการเงิน

ข้อมูลจากระบบบริการข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โปรแกรมเพื่อรายงานและนำเสนอข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนและข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่เรียกว่า "ระบบ SETSMART" (SET Market Analysis and Reporting Tool) ของตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต www.setsmart.com และเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ www.set.or.th ซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในการศึกษา

1. ข้อมูลราคาปิดของหลักทรัพย์รายเดือนและข้อมูลการจ่ายเงินปันผลประจำปีของแต่ละบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับปี 2544-2548 เพื่อคำนวณหาผลตอบแทนของหลักทรัพย์ (RET_{it}) ของแต่ละปี

2. ข้อมูลงบการเงินและข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องของแต่ละบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับปี 2544-2548

3.3 ตัวแบบและตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการทำกำไร ประสิทธิภาพของมูลค่าเพิ่ม และประสิทธิภาพของกระแสเงินสด กับ ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยตัวแบบที่ใช้ในการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะดังนี้

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 NP_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 1})$$

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 OP_{it} + \beta_2 EXTRA_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 2})$$

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 CVA_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 3})$$

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 CFO_{it} + \beta_2 CFI_{it} + \beta_3 CFF_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 4})$$

โดยที่

RET_{it} = ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ (Stock Returns)

NP_{it} = กำไรสุทธิ (Net Profit)

OP_{it} = กำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit)

$EXTRA_{it}$ = รายการพิเศษ (Extraordinary Items)

CVA_{it} = มูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด (Cash Value Added)

CFO_{it} = กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (Cash Flow from Operating Activities)

CFI_{it} = กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน (Cash Flow from Investing Activities)

CFF_{it} = กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน (Cash Flow from Financing Activities)

β_0 = ค่า Intercept

β_{1-3} = ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

e_{it} = ค่าความคลาดเคลื่อน

จากตัวแบบข้างต้น สามารถอธิบายตัวแบบได้ดังนี้

ตัวแบบที่ 1 เป็นตัวแบบที่นำกำไรสุทธิมาใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

ตัวแบบที่ 2 เป็นตัวแบบที่นำกำไรจากการดำเนินงานและรายการพิเศษมาใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

ตัวแบบที่ 3 เป็นตัวแบบที่นำมูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสดมาใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

ตัวแบบที่ 4 เป็นตัวแบบที่นำประสิทธิภาพของกระแสเงินสดมาใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

3.3.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)¹

RET_{it} คือ ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ (Stock Returns) สำหรับหุ้น i ในช่วงเวลา t ซึ่งคำนวณได้จาก

$$RET_{it} = \frac{P_{it} - P_{it-1} + DIV_{it}}{P_{it-1}}$$

โดยที่

P_{it} = ราคาปิดของหลักทรัพย์ของกิจการ i สำหรับปี t

P_{it-1} = ราคาปิดของหลักทรัพย์ของกิจการ i สำหรับปี $t-1$

DIV_{it} = เงินปันผลต่อหุ้นของกิจการ i สำหรับปี t

โดยราคาปิดจะใช้ ณ วันสิ้นเดือนของแต่ละเดือน จากนั้นจึงนำราคาปิดแต่ละเดือน มาบวกกันและหารด้วย 12 ซึ่งจะได้ราคาปิดของหลักทรัพย์ถัวเฉลี่ยสำหรับปี t

3.3.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) : ตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variable)²

งานวิจัยในครั้งนี้ ตัวแปรอิสระที่ใช้เป็นตัวอธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ประกอบด้วย

ประสิทธิภาพในการทำกำไร

1. NP_{it} คือ กำไรสุทธิ (Net Profit) ของกิจการ i ในปี t

2. OP_{it} คือ กำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit) ของกิจการ i ในปี t ซึ่งคำนวณได้จาก กำไรจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้

3. $EXTRA_{it}$ คือ รายการพิเศษ (Extraordinary Items) ของกิจการ i ในปี t ซึ่งคำนวณได้จากรายการพิเศษตามคำนิยามของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 และรายการพิเศษตามคำนิยามของนักวิเคราะห์ (Analyst) ซึ่งครอบคลุมถึงรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้ง (One time gain/loss)

¹ ตัวแปรตาม (Dependent Variable) หมายถึง ตัวแปรที่ได้รับผลกระทบจากตัวแปรอธิบาย

² ตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variable) หมายถึง ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อตัวแปรตาม

ประสิทธิภาพของมูลค่าเพิ่ม

1. CVA_t คือ มูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด (Cash Value Added) ของกิจการ i ในปี t ซึ่งคำนวณได้จาก

$$\text{Cash value added (CVA)} = \text{Operating Cash Flow} - \text{Operating Cash Flow Demand}$$

โดยที่

$$\text{Operating Cash Flow (OCF)} = \text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน}$$

คำนวณได้จาก กำไรจากการดำเนินงาน
 +/- รายการที่ไม่กระทบต่อเงินสด
 +/- การเปลี่ยนแปลงจากเงินทุนหมุนเวียน
 - รายจ่ายลงทุนทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับกลยุทธ์ธุรกิจ

โดย รายจ่ายลงทุนทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับกลยุทธ์ธุรกิจ คือ รายจ่ายเพื่อการเปลี่ยนทดแทนกำลังการผลิต (Replacement) แต่อย่างไรก็ตาม รายจ่ายเพื่อการขยายกิจการ กับ รายจ่ายเพื่อการเปลี่ยนทดแทนในงบการเงิน จะไม่สามารถแยกได้ออกระหว่าง 2 รายการข้างต้นนี้ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแทนที่ดีที่สุดของรายจ่ายเพื่อการเปลี่ยนทดแทน คือ ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) เนื่องจาก รายจ่ายเพื่อการเปลี่ยนทดแทน ก็คือ การสำรองในรูปค่าเสื่อมราคานั้นเอง

$$\text{Operating Cash Flow Demand (OCFD)} = \text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่จำเป็นต้องมี เพื่อคงไว้ซึ่งกำลังการผลิตและการให้ผลตอบแทนไปยังผู้ถือหุ้น}$$

คำนวณได้จาก ผลรวมของมูลค่าปัจจุบันกระแสเงินสดที่ต้องการ ซึ่งเท่ากับ รายจ่ายลงทุนขั้นต้นที่จะใช้ในการดำเนินกลยุทธ์ธุรกิจ หรืออาจหมายถึง Capital cost หรือ Cost of cash capital (ต้นทุนเงินทุน) ซึ่งก็คือ ดอกเบี้ยจ่าย (Paid interest) และเงินปันผลจ่าย (Cash dividend) โดยส่วนใหญ่ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในงบการเงินจะหักดอกเบี้ยจ่าย

แล้ว เพื่อขจัดปัญหาการหักรายการดอกเบี้ยจ่ายซ้ำซ้อน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้เฉพาะเงินปันผลจ่ายอย่างเดียว

ดังนั้น มูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด = (กำไรจากการดำเนินงาน +/- รายการที่ไม่กระทบต่อเงินสด +/- การเปลี่ยนแปลงเงินทุนหมุนเวียน - ค่าเสื่อมราคา) - เงินปันผลจ่าย

ซึ่งก็คือ มูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด = CFO - ค่าเสื่อมราคา - เงินปันผลจ่าย

ประสิทธิภาพของกระแสเงินสด

1. CFO_{it} คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (Cash Flow from Operating Activities) ของกิจการ i ในปี t

2. CFI_{it} คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน (Cash Flow from Investing Activities) ของกิจการ i ในปี t

3. CFF_{it} คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน (Cash Flow from Financing Activities) ของกิจการ i ในปี t

โดยตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะให้อยู่ในรูปฐานเดียวกัน คือ หาดด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่เรียกชำระแล้ว

3.3.3 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) : ตัวแปรควบคุม (Control Variable)³

1. TYPE_{it} คือ ประเภทของอุตสาหกรรม ของกิจการ i ในปี t ซึ่งกำหนดประเภทของอุตสาหกรรม จากการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมตามกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากแต่ละ

³ ตัวแปรควบคุม (Control Variable) หมายถึง ตัวแปรที่อาจจะมีผลกระทบต่อตัวแปรตามนอกเหนือจากตัวแปรอธิบาย

กิจการมีลักษณะกิจกรรมของการดำเนินงานแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับประเภทอุตสาหกรรมด้วย เพื่อทดสอบถึงความแตกต่างกันระหว่างประเภทของธุรกิจ

ตารางที่ 3.2 สรุปบทบาทและการวัดค่าของตัวแปร

บทบาทของตัวแปร	ตัวย่อ	คำอธิบาย	Hypothesis	สัญลักษณ์ที่คาดหวัง
ตัวแปรตาม	RET _{it}	ผลตอบแทนของหลักทรัพย์		
ประสิทธิภาพในการทำกำไร				
ตัวแปรอิสระ	NP _{it}	กำไรสุทธิ	H1	+
ตัวแปรอิสระ	OP _{it}	กำไรจากการดำเนินงาน		+
ตัวแปรอิสระ	EXTRA _{it}	รายการพิเศษ		+
ประสิทธิภาพของมูลค่าเพิ่ม				
ตัวแปรอิสระ	CVA _{it}	มูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด	H2	+
ประสิทธิภาพของกระแสเงินสด				
ตัวแปรอิสระ	CFO _{it}	กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน	H3	+
ตัวแปรอิสระ	CFI _{it}	กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน		+ / -
ตัวแปรอิสระ	CFE _{it}	กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน		+ / -

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากประเภทของอุตสาหกรรมที่ต่างกันมีปัจจัยแวดล้อมที่แตกต่างกันในการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ของแต่ละอุตสาหกรรม จึงต้องมีการควบคุมประเภทของอุตสาหกรรมที่ต่างกันไว้ โดยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบภาพรวมทุกกลุ่มอุตสาหกรรม
2. วิเคราะห์ข้อมูลแยกตามกลุ่มของอุตสาหกรรม ซึ่งมี 6 กลุ่มอุตสาหกรรม

การทำวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัววัดประสิทธิภาพทางการเงินกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ มีแนวทางในการวิเคราะห์ ดังนี้

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

วิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปค่าสถิติพื้นฐาน โดยแสดงผลในรูป

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร
2. ค่ามัธยฐาน (Median) เพื่อแสดงค่ามัธยฐานของตัวแปร
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. ค่าความสัมพันธ์ (Correlations) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปร

3.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

1. ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยแบบง่าย (Simple Regression) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระของแต่ละตัวแบบ ในการทดสอบจะใช้สถิติทดสอบมาใช้ในการสรุปผล โดยจะพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ ถ้าระดับนัยสำคัญของแต่ละตัวแปรอิสระมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด จะสรุปว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวของตัวแบบนั้นมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ใช้ค่า Vuong (1989) Z-statistic เพื่อเปรียบเทียบตัวแบบต่างๆ

Vuong (1989) Z-statistic เป็นเทคนิคทางสถิติที่นำมาใช้ในการเปรียบเทียบตัวแบบที่เป็น Non-nested Model คือ ตัวแปรอิสระทุกตัวของตัวแบบหนึ่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของอีกตัวแบบหนึ่งนำมาเปรียบเทียบ โดยค่า Vuong Z-statistic นี้จะสามารถทดสอบสมมติฐานที่ว่าตัวแบบที่นำมาเปรียบเทียบกันนั้น ตัวแบบหนึ่งดีกว่าตัวแบบหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

ในการพิจารณา Vuong Z-statistic จะมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ถ้าค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นบวกและมีนัยสำคัญ (ค่า Vuong Z-statistic เท่ากับหรือเกินกว่าค่า Z ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนดจะถือว่ามีนัยสำคัญ) แสดงว่าตัวแบบที่เป็นตัวตั้งจะดีกว่าตัวแบบที่นำมาเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญ ในทางตรงกันข้าม ถ้าค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นลบและมีนัยสำคัญ แสดงว่าตัวแบบที่นำมาเปรียบเทียบดีกว่าตัวแบบที่เป็นตัวตั้งอย่างมีนัยสำคัญ และ

ถ้าค่า Vuong Z-statistic ที่ได้อยู่ในช่วงที่ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าตัวแบบที่นำมาเปรียบเทียบ ไม่ดีกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญ

3.4.3 การเปรียบเทียบความสามารถระหว่างกำไรจากการดำเนินงานกับกำไรสุทธิในการ อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

การเปรียบเทียบความสามารถระหว่างกำไรจากการดำเนินงาน (ตัวแบบที่ 2) กับ กำไรสุทธิ (ตัวแบบที่ 1) ในการอธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการ การทดสอบจะพิจารณาจากค่า Vuong Z-statistic

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 NP_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 1})$$

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 OP_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 2})$$

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเกณฑ์การ พิจารณาเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบตัวแบบ มีดังนี้

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นบวกและมีนัยสำคัญ (ค่า Z มากกว่าหรือเท่ากับ 1.645) หมายความว่า ตัวแบบที่ 2 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ของกิจการได้ดีกว่าตัวแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นลบและมีนัยสำคัญ (ค่า Z เท่ากับหรือน้อยกว่า 1.645) หมายความว่า ตัวแบบที่ 1 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ของกิจการได้ดีกว่าตัวแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้อยู่ในช่วงที่ไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่า ตัวแบบที่ 2 กับตัวแบบที่ 1 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการ ไม่แตกต่างกัน

3.4.4 การเปรียบเทียบความสามารถระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสดกับกำไรจากการดำเนินงานในการอธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

การเปรียบเทียบความสามารถระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด (ตัวแบบที่ 3) กับกำไรจากการดำเนินงาน (ตัวแบบที่ 2) ในการอธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการ การทดสอบจะพิจารณาจากค่า Vuong Z-statistic

$H_{4(a)}$ มูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด สามารถใช้อธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการได้ดีกว่ากำไรจากการดำเนินงาน

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 OP_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 2})$$

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 CVA_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 3})$$

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเกณฑ์การพิจารณาเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบตัวแบบ มีดังนี้

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นบวกและมีนัยสำคัญ (ค่า Z มากกว่าหรือเท่ากับ 1.645) หมายความว่า ตัวแบบที่ 3 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการได้ดีกว่าตัวแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นลบและมีนัยสำคัญ (ค่า Z เท่ากับหรือน้อยกว่า -1.645) หมายความว่า ตัวแบบที่ 2 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการได้ดีกว่าตัวแบบที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้อยู่ในช่วงที่ไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่า ตัวแบบที่ 3 กับตัวแบบที่ 2 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการไม่แตกต่างกัน

3.4.5 การเปรียบเทียบความสามารถระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสดกับประสิทธิภาพของกระแสเงินสดในการอธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

การเปรียบเทียบความสามารถระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด (ตัวแบบที่ 3) กับประสิทธิภาพของกระแสเงินสด (ตัวแบบที่ 4) ในการอธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการ การทดสอบจะพิจารณาจากค่า Vuong Z-statistic

$H_{4(b)}$ มูลค่าเพิ่มเชิงกระแสเงินสด สามารถใช้อธิบายผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการได้ดีกว่าประสิทธิภาพของกระแสเงินสด

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 CVA_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 3})$$

$$RET_{it} = \beta_0 + \beta_1 CFO_{it} + \beta_2 CFI_{it} + \beta_3 CFF_{it} + e_{it} \quad (\text{ตัวแบบที่ 4})$$

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเกณฑ์การพิจารณาเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบตัวแบบ มีดังนี้

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นบวกและมีนัยสำคัญ (ค่า Z มากกว่าหรือเท่ากับ 1.645) หมายความว่า ตัวแบบที่ 3 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการได้ดีกว่าตัวแบบที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญ

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้เป็นลบและมีนัยสำคัญ (ค่า Z เท่ากับหรือน้อยกว่า -1.645) หมายความว่า ตัวแบบที่ 4 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการได้ดีกว่าตัวแบบที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ

หากค่า Vuong Z-statistic ที่ได้อยู่ในช่วงที่ไม่มีนัยสำคัญ หมายความว่า ตัวแบบที่ 3 กับตัวแบบที่ 4 สามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ของกิจการไม่แตกต่างกัน

3.4.6 สรุปผลการวิจัย

นำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากวิธีการข้างต้นมาสรุปผลการวิจัย